

מסורת הש"ס

(א) ותוספתא יבמות ט"ב.
(ב) נדה לא. (ג) וליכל לך.
(ד) לעיל דף י. (ה) ויחזקל
כח. (ו) רש"ל ט"ז. (ז) במדבר
ה' ט. (ח) פה' גליל וכו'.
(ט) להייר דפסקי דפסקי
דפסקי קרנ דלא תא
הפיד וחס"י מה"ר דרוב
בעלות אחר הכפל ופשי
דבר כ. רש"ל. (י) יבמות
קא. (כ) ויעין היטע חס'
ערכין ד. ד"ה ולא איתא.

תורה אור השלם

1. והביא האיש את
אשתו אל הכוהן והביא
את קרבנה עליה עשירת
האיש קמח שעורים וכן
יצק עליו שמן ולא יתן
צמק למבנה כי מנחת
קמח הוא מנחת זכרון
מוזכרת שם;
2. וזאת חורת הקמח
אשר תשלש אשה תחת
אשה ונמסרה;
3. במסרה ה כט
א. וישוב אשה אל
שכבת ר'ע ונעלם מעיני
אשה והסתרה והיא
נמסרה ועד אה כיך היא והוא
לא נחפשה;

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ותפלה
וכי' תורת אלא דמי
שלינו:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אליבא דרשב
וכו' ונראה דרשב וכו', פי'
נדה דף י ע"ב מד"ה
דכחל: ד"ה רב אשי אמר
וכו' ותירץ סדרבי דחמנא
בן חרש. וי"ל מ"ל. וס"ה
בתי"ט פ"א דערסין מ"ג:

מוסף רש"י

דומה. לשון יעקב (דה)
10. ראשת שעמום.
לקי נתמהון לב (דעיד
כה).
הדרך קלך ארוסה

ארוסה פרק רביעי סוטה

דומה לשון קלסה"ס ודיבור
: בך וההוא לאו חשד הוא
חציבותה של בעלה ואף
פך ללשון שבה וללשון גנאי

כדאמר ^(א) (שמקלקלן אותו): וזו זכא
מביא פסולה. שנה מעבד כוכבים או
 ממזר: [שו]. הבח עומדת בחוקת
 כשרות ומותרת לבעלה ולעמייה פסולה
 לא חייצין דרור בעולות אחר הבעל
 ומבעלה נתעברה: וזו אינה עומדת
 בחוקת כשרות. שמונה תחתיו
 ותאסרת עליו והוא אינו רואה ואינו
 מגרשה וזכא עליה אסור: ופסכר
 נושא לפסחילה. הא ודאי מתקלקל
 ליה אלא על כרחך משבשחא היא
 ובעינן לתרואה ולתמיז אם נשא אדם
 דומה תחתיו וכיון דבעית לתרואה
 אלאהא מנא לאו דוקא וזו מותבינן
 מינה דליכא למימר בהא נמי טעה
 ותני נמי בת דומה ואין נמי כי
 אמרין ישא אדם זו ולא ישא זו לאו
 למתחילה אם ימלא אחרת ^(ב) אבל
 כשאינו מואל אלא שמים אלו ישא
 זו ואל ישא זו: דמיז פסחילה
 כו'. הלכך בת דומה כיון דכשרה
 היא טוב לו שישאנה שהיא תחתיו
 בחוקת היתר ואל ישא דומה שמקלקלנה
 למשט עמה. ודאיתא למתחיל דרור
 פרוש יופר. דליכא למתחיל דרור
 בעילותיה משל אחרים: מסו. שיהי
 גביה כשרים: אין אשכח מפעברת
 אלא סמוך לווסוף. לפני ווסת
 דהוא יום אחד דלא ידע הבעל
 את ווסת נדתה לדנוגה אותו היום
 מלגות שלח תתעבר בזנות: כי
 סיבגי לך כו'. פלוגתא במס' נדה
 (דף ע"ג): סמוך לטבילה. לאחר
 שזלגה ציזט טבילה או ליום מחצית
 או דלמא כיון דפרושה היא כיומה.
 לא מצי מינטר לה שנסמטת מאכלו
 פתאים: וקינא ובינא. המקנה לה
 יסקנה. ואי קשיא בקיניו נמי הא כתיב
 את אשור דמשעת דבעלה מקנה לה
 ולא לאחר הא ממכריה מארש ^(א):

מִתִּירָא הוּא לְדַרְשָׁה בְּסוּף
אִישׁ אִישׁ לְאִשָּׁה. כְּדִמְפָּרֵשׁ
כֹּה. מִרְּמִפְּרֵשׁ הִיקִישָׁא
לְאִשָּׁה לְאִישׁ וְלֹא פְּלִיגִי:
וְהַעֲמִיד

קבוע והוא לן למימר רוב בעילות אשה.
ובי"ל כגון שלא קבעה וחסה וה"ה
נקט מימה לרבי והא אמרי' ההם כן
וחסדי' מיום דלולתה לטבילה ע"ד האור
ונראה דמ"ד קמון לטבילה רוב ע"י
טבילתה לזוסתה וכן למ"ד קמון לט
לצלל ולצולל ע"י קיונו זה אצל משום
(דף ק"י) כתובת אשה דאורייתא לאו מ
לכתובת אשה מן המורה אלא תנא דרבנן
כשם שחית' ויגרסת' אינה שוטה דבש
והעמיד והערך לא ממעט אלא גוסס
ועד"ז מפרסמך דנת העמה והערה
מחילה לא תהי' דהם "מפרש טעמ
דבריו אלא בעיניהם " ומיך מדברי ר
עומדת ולא חילק בה הכתוב בין נעלה
הבחן את האשה ונתן ע"י בפי' אי קש
בירה דרב מסדל לרב אש' ומי לא נעני'
לא משום דכולה קבוע יסירא אלא דמ
למימר קר' יסירא דקור' מי' למימר

כז.

דומה. פירש ר"ח שמעונין עליה בני אדם שהיה מונה כדגריסין (ביבמות דף כה). [אמר אב"י אמרה לי אסן] דומי דמסא ויומא ופלגא והוא יסעד שיסאו ויפתו זה מחרות בלכנה פי' מחרות גשים שטוות שפתן משור כך מפרש בגמרת א"י. מה שהביא רבינו

דומה ואל ישא בת דומה שזו באה מטפיה כשרה וזו באה מטפיה פסולה ור' יוחנן אמר ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה שזו עומדת כשרות וזו אינה עומדת בחוקת כשרות מיתבי נושא אדם דומה אמר רבא ותסברא נושא לכתחלה אלא אם נושא תני נמי בת דומה *והלכתא ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה דתני רב תחליפא בר מערבא קמיה דר' אבהו ^ביגשה חנה בניה כשרין רוב בעילות אחר הבעל מבעי רב עמרם היתה פרוצה ביותר מהו אליבא דמ"ד ^גאין אשה מתעברת אלא סמוך לחוסתה לא תיבעי לך דלא ידע בה ולא מנטר לה כי תיבעי לך אליבא דמ"ד אין אשה מתעברת אלא סמוך למכילתה במאי כיון ידיע בה נטורי מנטר לה או דלמא כיון דפרוצה ביותר לא תיקור: ואלו שב"ד כו': ת"ר איש מה ת"ל איש איש לרבנות ^דאשת חרש ואשת שומה ואשת שעמום ושהלך בעלה למדינת הים ושהיה חבוש בבית האסורין שב"ד מקנין להן להפסול מכתובתן יכול אף להשקותה ת"ל *והביא האיש את אשתו ר' יוסי אומר אף להשקותה ולבשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה במאי קא מיפלגי רבנן סברי בעינן וקינא והביא ור' יוסי סבר לא בעינן וקינא והביא ת"ר ^באשר תשמה אשה תחת אישה ^גלהקיש איש לאשה ואשה לאיש למאי הלכתא אמר רב ששת כשם ישאם הוא סומא לא היה משקה דכתיב *ונעלם מעיני אישה כך היא אם היתה סומא לא היתה שותה רב אשי אמר יכשם שחצרת וגימרת לא היתה שותה דכתיב והעמיד

הכא גבי בעל לא ידעינן ביאה
תקשה דלמחר אפי' בחרושה שעיברה
ימייה בזה קלמחר רב הולד ממזר
דלא דיימא מיניה בזה ידידיה שדינן
והא הכא אפי' דלא לא בעל לה
אשה מתעברת אמר סמוך לווסתה
דקבעה ווסת אלא מילתא דפסיקא
ונואל אמר האי רב מיא יומא הוא
ואודי ותקשה למי' סמוך לווסתה
ביבלה לא בחלמא מאתון ליחסא שדינ
קרא לא אינטיירן אלא לאוסתה
ומילאל דלמחר בפרק בתרא דתמונות
ב"ק (דף י.) מנחן סמכו חמשים
לוהאפסיד תובתה: **רב אשי אמר**
זו מהעמיר חזירה וגבי ערשין דלמחר
דלמחר' בפרק השוטה (חולין ג.) שחטה
בו רגליו [למטה] מן הארבעה מיהו
ישן ליה בנפרי מלחנה שאינו אומר
ישן בזהמה בעלת מוס עיקרה לפדיון
קרא לעמידתו: **רבתיב והעמיד**
דדין מה: אמר' אמר ליה מר קשישא
עמא לאו משום דבעינן קרא דכתיב
יש שם דמעטט סומא מעיני איש
א ימירא הוא דהא כתיב והעמידה
למי

עין משפט
נר מצוה

מב א ב ג מ"י פט"ו
מהל' חסודי' זיהא
הלסה כ עוש"ע אה"ע
סימן ד עקיף טו:
ד (מ"י) פ"א מהל' קטטה
הל' י עוש"ע אה"ע סי'
קטת סע"י יג:
מב ה ו ז מ"י פ"ב מהל'
קטטה הלסה ב והלסה
ג:

תוספות שאנץ

דומה לשון קלטה ולשון
דחת דבר באמרינן כן וכן
הוא מפורש עלתה בן
נרדס הזה וירמא חמתה
נרדס הזה וירמא חמתה
שמו: שדו עומדת בחוק
ספרות: שדו עומדת
בחוק כשמות ולשמה
פסולה לא היישנן דרוב
בעלות אח: הבעל
ומבעלה נתעברה: וקרא
הרבי אמר רחמנא הקרא
לשמה יסקה: ואי קרא
בקענו נמי כתיב וקרא
(והביא) את אשתו
דמשמע בעלה יקרא לה
אח אחא: ואי אחרבי
מלא שמה (אמר חסד)
אמר חסד איהא ליה:
רב אחא אמר כן: רמי
מרשד היקרא דאש
לאשה רמי מרשד היקרא
דאשה לאש וכו' פליגי:
הדר עלך ארור